

מגמה מעורבת בחוק עמלות סוכני הנשק החדש

אני והלירה

איך בדיק זה יתבע, אבל לפתע נעלם האיש הביטחוני-כלכלי והכל חזר להיות חיים יבין יפה וטוב. ואני מודה, שאפילו בתור בור כלכלי, נראה לי העניין קצת מוזר. שהרי עד עכשיו אף אחד לא ידע מי קיבל כמה ואיפה בכלל הכסף, והנה פתאום הכל יהיה בסדר, וסוכני הנשק העלומים יעבירו את הכסף המיסתורי הישר לקופת המדינה. הם פשוט יתייצבו במשרד האוצר ויפקידו את כל הכסף שמעבר לשני האחוזים המותרים. כי הרי חוק זה נו, באמת. יש גבול אפילו לתמימותי הכלכלית. ואם הייתי מבין בכלכלה הייתי אומר שיש מגמה מעורבת של שקר, מירמה ואחיות-עניינים בחוק עמלות סוכני הנשק החדש.

איש הקטן אמר שאין לו מושג, אבל הוא מנחש שמדובר במיליונים. אף אחד לא שאל איפה הכסף, והאיש הכלכלי לא אמר שאין לו מושג אחר-כך הסביר ה"איש הביטחוני שלמדינה לא נגרם נזק כלכלי, כי העמלות משולמות על-ידי ה"מוכרים, שהם לא אנחנו, ולא על-ידי ה"קונים, שהם כן אנחנו. לעומת זאת, הסביר הלאה האיש הקטן, עד עכשיו היו העמלות בין שישה לשישה-עשר אחוזים ומעתה הן יוגבלו לשני אחוזים בלבד. בזה, הוסיף האיש הכלכלי, תחסוך ה"מדינה הרבה מטבע זה, שכאמור לא בוז' בו קודם. משהו שאל כמה, והאיש ה"ביטחוני אמר שאין לו מושג, אבל הוא מנחש שמדובר במיליונים. עוד משהו שאל איך ייחסך הכסף, והאיש הקטן הסביר שמאחר שעכשיו העמלות מוגבלות לשני אחוזים בלבד, הרי שמעתה יעבירו סוכני הנשק את יתרות העמלות, שמעל לאותם שני אחוזים, לקופת המדינה וי"בזה החיסכון. חשבתי משהו ישאל

האמת היא שאני לא מבין כלום ב"כלכלה. אין לי מושג איזה מניית כדאי לקנות השבוע, ואני לא יודע מה מצב ההצמדה של איגרות-החוב למוסר כתב זה או אחר. מה שכן, ראיתי לא מזמן כותרת ב"עיתון שמישרד-הבטחון עומד להגביל את העמלות שמקבלים סוכני הנשק לשני אחוזים בלבד. והנה, כבור כלכלי מוחלט, ניראו לי הידיעה וההחלטה וההגבלה בסדר גמור, וכמעט שעיסיתי בהנאה את עורפי הקשה למשמע ההישג המוסרי-הברתי-כלכלי. כימעט. כי באותו ערב ראיתי טלוויזיה. ושם, בתוך קופסת-הפלאים, ניסה איש קטן וכלכלי ממישרד-הביטחון להסביר את גודל ההישג. וככל שהאיש הכלכלי הקטן הסביר את החוק יותר טוב, כך ניראה לי העסק יותר רע. משהו שאל את האיש הכלכלי-ביטחוני-ני מה היה היקף העמלות עד כה, וה"

מילים גסות

לפני איזה שבוע הופיע באיזה עיתון איזה כתבה על איזה נושא שנוי במחלוקת באיזה אוניברסיטה. במיסגרת אותה כתבה טענו דוברי האוניברסיטה ו/או אגודת הסטודנטים שסטודנטים מסויימים התנהגו לא בסדר, כי הם הזמינו ואף הביאו ציבור לא-סטודנטיאלי לאירועים בקמפוס האוניברסיטאי. ניסיתי לחשוב מה זה אומר "ציבור לא-סטודנטיאלי". מי זה בכלל "ציבור לא-סטודנטיאלי". מה הכוונה ב"ציבור לא-סטודנטיאלי". ההסבר הוא פשוט למדי — "ציבור לא-סטודנטיאלי" הוא כינוי לצורכי העיתון לצ'חצ'חים, פרענקים, ערבושים ושאר חלאות-המין-האנושי שמקומם לא יכירם בקרב או ליד ציבור כן-סטודנטיאלי. אבל בעיתון זה לא יפה לכתוב שהסטודנטים המסויימים הללו הכניסו לקמפוס צ'חצ'חים מטונפים. פרענקים מסריחים. ערבושי שים מלזכלכים ושאר חלאות. אז במקום זה כותבים "ציבור לא-סטודנטיאלי". "ציבור לא-סטודנטיאלי" הוא פשוט כיסוי מסריח בעדינותו לגזענות מסריחה בגסותה. וזה באמת מתאים לגזענים המסריחים האלו לחשוב ש"קוס" או "זין" הם מילים גסות, ואילו "ציבור לא-סטודנטיאלי" הם מילים עדינות.

לקראת מישטר תלת-פלוגתי

להימצא כולו בשליטתנו. לבטחון ישראל יש לצערי שותפים רבים מדי בעולם. לכלכלת ישראל אין תקומה ללא יהדות ארצות הברית. רק משטר ישראל נמצא כולו בשליטתנו הבלעדית. משטר ישראל הוא הבטן הרכה של בעיות ישראל ואותו יש לתקוף ומיד. וכדי ליצור משטר שהוא אלף — דמו-קראטי, בית — יציב וגימל — בריא. יש להכריז בהקדם האפשרי על מישטר בן שלושה גורמים בלבד — שמאל, ימין ו"מרכז: שלושה גורמים חזקים שייצרו את האיזון הבריא בין דמוקרטיה פעילה ו"יציבות מישטרית. המערכת המפלגתית-דמוקרטית תחולק לכן לשלוש פלוגות: פלוגה אלף תו — פלוגת השמאל, פלוגה חית למד — פלוגת הימין ופלוגה דלת שין — פלוגת המרכז. כל קצין יתפוס את מקומו באחת ה"פלוגות. וזו!

בוקר טוב. את בעיותיה של ישראל יש לתקוף ב"שלושה שלבים הדרגיים: אלף — איבחון הבעיות לרוחבן, בית — ניתוח הבעיות לעומק וגימל — תקיפת הבעיות לגופן. כל בעיות ישראל ניתנות להגדרה מדויקת לצרכי תקיפה בשלושה תחומים עיקריים: אלף — התייחסו התייצוני של בטחון ישראל. בית — התייחסו הפנימי של כלכלת ישראל וגימל — התייחסו הפנימי של מיש"ט ישראל. תיחומי הבעיות האלו — בטחון, כלכלה ומישטר — תלויים האחד בשני, השני ב"שלישי ולהיפך. מצבו בשטח של כל אחד מהמרכיבים קובע את מצבם בשטח של המרכיבים האחרים. לכן, כל שיפור בנתוני אחד מהשלושה יביא מיד לשיפור שני הנתונים ולשיפור דראסטי במצבו בשטח של המרכיב הכולל. היא מדינת ישראל. מתוך שלושת המרכיבים רק אחד יכול

קלצחפש יותר טוב!
ברינצוק ביחד פל!
לושפליק דמוקרטיה!
טוהר עמידות גלומפ!
חמוס על הכיפאק!
עמי וחמי אמינוח!
ניקיון-כפיים לפני
וגם אחרי כל ארוחה!
חוק וסדר פסח כרפס!
שוויין-זכויות לח וליחה!

אנחנו טהורים — המודעות שלנו לא ממומנות על-ידי הציבור.
 אנחנו זכים — המודעות שלנו ממומנות על-ידי תעשיינים אלמונים.
 אנחנו נקיים — אנחנו לא נשרת את הציבור.
 אנחנו חפים — אנחנו נשרת תעשיינים אלמונים.

דיש לשינוי

תואר הסוהר

בזמן האחרון, אולי בגלל שיש בחירות, שומעים את קולותיהם של כל מיני מפלגות. בתוכן בולטת מפלגה אחת המעניקה לעצמה בשלל מודעותיה את תואר הטוהר לשנת הבחירות השוטפת. לדעתם הצנועה הם הדבר הטהור והנקי ביותר שהיה לעם ישראל מאז הספונג'ה האחרונה בבית-המקדש שחרב. וכל זה בגלל שהם לא מקבלים, עדיין, כסף ציבורי על-פי החוק למימון מפלגות. בכל מודעה שלהם הם משוויצים שהמודעות שלהם לא ממומנות בכספי החוק למימון מפלגות. וזה, לדעתם, מה שעושה אותם לטהורים כל כך. המפלגות האחרות מושחתות, כי הם ממומנות את המודעות שלהם בכסף ציבורי. הם טהורים, כי הם ממומנים את המודעות שלהם בכסף פרטי. זה ההגיון הדמוקרטי המשונה. יכול מאוד להיות שהחוק הקיים למימון מפלגות טעון שיפור ושינוי. יכול להיות שכמות הכספים גדולה מדי. יכול להיות שדרך חלוקתם אינה הוגנת. יכול להיות עוד שש-עשרה דברים. אבל דבר אחד לא ברור לי — מדוע מודעה הממומנת בכספי ציבור, שהציבור יודע מה מקורו, היא מושחתת, ואילו מודעה הממומנת בכסף פרטי, שהציבור אינו יודע מה מקורו, היא טהורה. אני, בהגיוני המטומטם, פשוט חושב שהמצב הוא קצת הפוך — מפלגה המקבלת כסף ממקור ציבורי גלוי הרבה פחות מושחתת ממפלגה המקבלת כסף ממקורות פרטיים מוסתרים. טוהר-מידות זה לא להגיד מי לא מממן את המפלגה. טוהר-מידות זה להגיד מי כן מממן את המפלגה. שחיתות זה לא שהציבור ידע מאין בא הכסף. שחיתות זה שהציבור לא ידע מאין בא הכסף. כי יש עוד אספקטון אחד — מי שמקבל כסף מהציבור ישרת את הציבור. מי שמקבל כסף משלושה או חמישה אנשים פרטיים ישרת את אותם שלושה או חמישה אנשים. וזה ששלושת או חמשת האנשים הללו קרויים פתאום "טוהר מידות" זו רק תוספת צביעות צבעונית למנת השחיתות הרגילה.